

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci **žalobce: T. R.,** bytem V., P., zastoupen JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem ve společnosti Advokátní kancelář BŘESKÝ, HEIPLÍK, VOSÁTKA, s.r.o., se sídlem Botičská 1936/4, 128 00 Praha 2, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje, odbor dopravy,** se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2014, č. j. 180783/2013/KUSK-DOP/Pik, sp. zn. SZ_180783/2013/KUSK/3,**

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2014, č. j. 180783/2013/KUSK-DOP/Pik, sp. zn. SZ_180783/2013/KUSK/3, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů částku ve výši 15.342,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Ladislava Břeského, advokáta.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 7. 7. 2014 se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo dle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Obecního úřadu Předboj ze dne 25. 9. 2013, č. j. 829/13/OÚ (dále též jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým bylo za podmínek v rozhodnutí uvedených obci Předboj podle § 29 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 18/2012 Sb. (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) povoleno umístění pevné překážky – závory pevně zapuštěné do krajnic místní komunikace Baštěcká za druhou křižovatkou s ulicí Větrná ve směru od silnice č. III/0086 v obci Předboj (dále též jen „překážka“).

Žalobce v žalobě uvedl, že byl zkrácen na svých právech v důsledku porušení jeho procesních práv v předcházejícím řízení, a proto požaduje zrušení napadeného rozhodnutí. Konkrétně namítá, že byl zkrácen na svém právu, „aby správní orgán umožnil žalobci uplatňovat v řízení svá práva a oprávněné zájmy, dále, aby správní orgán uvědomil žalobce coby dotčenou osobu o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jeho práv a neohrozí-li to účel úkonu, který učiní, a dále na svém právu užívat veřejně přístupnou místní komunikaci“. Umístěním překážky již v srpnu 2013 má ztížen přístup ke své nemovitosti, kde bydlí. Dále uvedl, že vzhledem k dotčení práv účastníků veřejné dopravy a veřejnosti mělo být oznámení o zahájení řízení doručeno veřejnou vyhláškou ve smyslu § 25 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), což se nestalo. Proto bylo žalobci v řízení na prvním stupni upřeno právo uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy z pozice účastníka řízení. Z tohoto důvodu má prvoinstanční rozhodnutí za nezákonné. Žalobce uvedl, že v odpovědi ze dne 2. 10. 2013 na jeho žádost ze dne 12. 9. 2013 o odstranění překážky obecní úřad Předboj pouze uvedl, že „celou věc vyřešíme v souladu s platnými právními předpisy“. O existenci prvostupňového rozhodnutí ze dne 25. 9. 2013 se nezmínil. Tímto postupem měl obecní úřad Předboj porušit právo žalobce na to, aby byl s dostatečným předstihem uvědomen o úkonu, který úřad hodlá učinit. Žalobce má za to, že v důsledku toho byla zmařena jeho možnost podat odvolání v zákonné 15 denní lhůtě. Žalobce tvrdí, že o existenci rozhodnutí se dozvěděl až dne 11. 11. 2013. Proto vzhledem k ustanovení § 84 odst. 1 správního řádu považuje svoje odvolání za včasné a napadené rozhodnutí za nezákonné. Dále žalobce poukazuje na skutečnost, že překážka byla umístěna již v srpnu 2013, ale souhlas příslušného orgánu Policie ČR s umístěním překážky byl vydán až dne 25. 9. 2013 stejně jako prvostupňové rozhodnutí. Žalobce nesouhlasí ani s tím, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný neshledal skutečnosti odůvodňující zahájení přezkumného řízení prvostupňového rozhodnutí a že důvody odvolání jsou uměle vykonstruované. Naopak se domnívá, že existují skutečnosti odůvodňující zahájení přezkumného řízení prvostupňového rozhodnutí.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce není legitimován k podání žaloby. Předmětem správního řízení bylo pouze omezení vjezdu do obytné zóny ulice Baštěcká, kterou, ač je obytnou zónou, projížděla dříve vozidla nerezidentů, využívající ji pouze jako zkratku. Žalobce však nemá v ulici Baštěcká bydliště ani žádné středisko zájmů, tuto ulici mohl žalobce využívat v rámci omezeného veřejného užívání místní komunikace – obytné zóny. Ulice Větrná, kde má žalobce bydliště, je místní komunikace ústící mimo omezený provoz obytné zóny ulice Baštěcká. Žalobce tak dle žalovaného není nijak omezen v přístupu ke své nemovitosti, tj. bydlišti. Dále žalovaný uvedl, že účastníkem správního řízení dle § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích je pouze vlastník dotčené pozemní komunikace a žadatel o vydání povolení, proto žalobce nebyl účastníkem řízení. Dle žalovaného bylo prvoinstanční rozhodnutí doručeno veřejnou vyhláškou ve čtvrtek 10. 10. 2013 a tohoto dne byl žalobce seznámen s rozhodnutím v souladu se správním řádem. Lhůta pro podání odvolání uplynula dne 15. 10. 2013, odvolání bylo podáno do podatelny obecního úřadu Předboj dne 27. 11. 2013. Dle žalovaného, který odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 56/2007 - 71, žalobce sám svými obecnými tvrzeními omezil rozsah přezkoumání správního rozhodnutí. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že účastníkem řízení o umístění překážky není pouze vlastník komunikace a žadatel, nýbrž jím jsou dle § 27 odst. 2 správního řádu všichni ti, kteří mohou být povolením umístění překážky dotčeni na svých právech. Dále žalobce konstatoval, že do ulice Větrná je přístup pouze z ulice Baštěcká, žalobce proto má omezen přístup ke svému bydlišti.

Z předloženého správního spisu zjistil Krajský soud v Praze (dále jen „soud“) následující skutečnosti, které uvádí v chronologickém pořadí:

Obec Předboj podala k prvoinstančnímu správnímu orgánu žádost o umístění překážky (tj. odemykatelné závory, která umožní trvalý průjezd cyklistů a průchod pěších včetně dětských kočárků) datovanou dnem 19. 4. 2013. K žádosti byla přiložena žádost osmi obyvatel obce Předboj o umístění překážky a listina označená „Dopravní zklidnění v obytné ulici Baštěcká“ vyhotovená Českým vysokým učením technickým v Praze, Fakultou dopravní, Ústavem dopravních systémů a podepsaná J. K., auditorem bezpečnosti pozemních komunikací, číslo povolení 003, ve které je doporučeno pro zklidnění dopravy v obytné zóně fyzické zaslepení ulice Baštěcká v jejím středu (mezi stykovými křižovatkami ulic Baštěcká a Větrná). V žádosti je uvedeno, že ulice Baštěcká byla označena dopravními značkami „návest před slepou pozemní komunikací“, „obytná zóna“ a „konec obytné zóny“, které měly zamezit průjezdu jiných než rezidenčních vozidel. Tato označení však nebyla respektována. Ulice byla využívána jako zkratka vzdálenější křižovatky ulic Velkoveská a Hlavní.

Dle tvrzení žalobce byla překážka v ulici Baštěcká umístěna již na počátku srpna 2013. Žalobce podal dne 12. 8. 2013 prvoinstančnímu správnímu orgánu žádost dle zákona

č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, o poskytnutí informace, *„kdo rozhodl o uzavření ulice Baštěcká, jakým rozhodnutím a z jakých důvodů“*, a zároveň požádal o zaslání kopie rozhodnutí. V odpovědi ze dne 21. 8. 2013, č. j. 711/13/OÚ, na tuto žádost o informace prvoinstanční správní orgán uvedl, že o umístění překážky *„rozhodl Obecní úřad Předboj ve vlastní působnosti, rozhodnutí v listinné podobě nemáme k dispozici“*.

Dne 12. 9. 2013 byla doručena prvoinstančnímu správnímu orgánu žádost žalobce o odstranění překážky.

V předloženém spise je založena písemnost Krajského ředitelství Policie Středočeského kraje, územního odboru Praha venkov – východ, dopravního inspektorátu ze dne 25. 9. 2013, č. j. KRPS-325623-1/ČJ-2013-011506, ve které za tam specifikovaných podmínek tento dotčený orgán souhlasí s omezením provozu v ulici Baštěcká umístěním překážky za druhou křižovatkou s ulicí Větrná ve směru od ulice Hlavní z důvodu ohrožení bezpečnosti všech účastníků silničního provozu zejména dětí v předmětné obytné zóně.

Prvoinstančním správním rozhodnutím ze dne 25. 9. 2013, č. j. 829/13/OÚ, bylo umístění překážky povoleno. V rozdělovníku je uvedeno, že toto rozhodnutí se doručí *„účastníkovi řízení: obci Předboj a dotčeným orgánům: Policii České republiky – Krajskému ředitelství Policie Středočeského kraje, Dopravnímu inspektorátu Praha venkov – východ“*. Na rozhodnutí je vyznačeno, že na úřední desce prvoinstančního správního orgánu bylo rozhodnutí vyvěšeno dne 25. 9. 2013 a svěřeno bylo dne 15. 10. 2013. Ve spise je založena listina datovaná dnem 21. 11. 2013 zobrazující obsah elektronické podoby úřední desky, přičemž je na ní zachycen odkaz na rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, které bylo zveřejněno dne 25. 9. 2013.

K žádosti žalobce o odstranění překážky ze dne 12. 9. 2013 prvoinstanční správní orgán v písemnosti ze dne 2. 10. 2013, č. j. 794/13/OÚ, pouze uvedl, že *„celou věc vyřešíme v souladu s platnými právními předpisy“*.

Dne 27. 11. 2013 bylo prvoinstančnímu správnímu orgánu doručeno odvolání žalobce, ve kterém uvedl, že měl být účastníkem správního řízení, neboť se umístěním překážky cítí být zkrácen na svém právu užívat veřejně přístupnou místní komunikaci. Dále uvedl, že odvolání považuje za včasné, neboť v případě, že správní orgán rozhodnutí účastníkovi řízení neoznámí, může účastník dle § 84 odst. 1 správního řádu podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí dozvěděl. Žalobce tvrdil, že se o vydání rozhodnutí dozvěděl dne 11. 11. 2013. Žalobce namítl, že v případě tohoto správního řízení (kdy se rozhodnutí dotýká práv účastníků veřejné dopravy a veřejnosti) jsou splněny podmínky pro doručování veřejnou vyhláškou dle ustanovení § 25 odst. 1 správního řádu, dle kterého správní orgán doručuje písemnosti veřejnou vyhláškou osobám, které nejsou známy. Dále žalobce uvedl, že rozhodnutí nebylo doručeno veřejnou vyhláškou, bylo pouze zveřejněno na *„webových stránkách obce“*, a nadto na nich

nebylo označeno jako veřejná vyhláška. Dále žalobce uvedl, že o oznámení o zahájení řízení nebyli účastníci řízení uvědomeni veřejnou vyhláškou. Žalobce namítl, že prvoinstanční rozhodnutí není řádně odůvodněno, neboť v něm chybí důvody, které vedly k povolení umístění překážky, a úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů napadeného rozhodnutí. Žalobce vyslovil přesvědčení, že prvoinstanční správní orgán „činil vše pro to, aby se žalobce ve správním řízení nemohl bránit“.

Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl dle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděně podané.

Žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno prostřednictvím datové schránky zástupci žalobce dne 5. 5. 2014. Žaloba byla předána k přepravě držiteli poštovní licence dne 3. 7. 2014 a doručena soudu dne 7. 7. 2014. Lze tak konstatovat, že žaloba je včasná [srov. ustanovení § 72 odst. 1, § 40 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

Žalobce na výzvu soudu sdělil, že nesouhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, žalovaný se na výzvu soudu k tomuto postupu v poskytnuté lhůtě nevyjádřil, proto lze s poukazem na § 51 s. ř. s. mít za to, že s tímto postupem souhlasí. Soud zjistil, jak níže rozvádí, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro nepřezkoumatelnost danou nedostatkem důvodů. Proto soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil, aniž bylo nutné ve věci nařizovat jednání.

Soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) rozhodnutí žalovaného, proti němuž žaloba směřuje, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, přičemž zjistil vady, ke kterým by musel přihlédnout i bez návrhu, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud uvádí pro věc relevantní právní úpravu:

Dle § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích pevnou překážku lze umístit na pozemní komunikaci pouze na základě povolení silničního správního úřadu vydaného po projednání s vlastníkem dotčené pozemní komunikace a se souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici a rychlostní silnici, v ostatních případech se souhlasem příslušného orgánu Policie České republiky. Povolení lze vydat pouze za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu a že žadatel o vydání povolení zajistí na svůj náklad všechna potřebná opatření.

Dle § 92 odst. 1 správního řádu věty první *opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.*

Před vlastním posouzením žaloby se soud musí vypořádat s otázkou aktivní procesní legitimace žalobce. Ze správního spisu a z žaloby je zřejmé, že žalobce odvozuje účastenství ve správním řízení a následně rovněž aktivní procesní legitimaci k podání žaloby dle § 65 odst. 1 s. ř. s. od svého vlastnického práva ke stavbě a pozemku v k. ú. Předboj

v ulici Větrná (dále jen „nemovitost“) a ztížení přístupu k této nemovitosti umístěním překážky.

Pokud by žalobce nemohl být dotčen rozhodnutím prvoinstančního správního orgánu, nebyl by legitimován k podání žaloby ani v případě sporu o opožděnost jeho odvolání. Soud považuje za vhodné v této souvislosti zmínit koncept dotčení právní sféry vymezený např. v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002 – 42, *„Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. nelze interpretovat doslovným jazykovým výkladem, ale podle jeho smyslu a účelu tak, že žalobní legitimace je dána pro všechny případy, kdy se úkon správního orgánu, vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, dotýká právní sféry žalobce. Nejde tedy o to, zda úkon správního orgánu založil, změnil, zrušil či závazně určil práva a povinnosti žalobce, nýbrž o to, zda se - podle tvrzení žalobce v žalobě - negativně projevil v jeho právní sféře.“* a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 – 86, *„Aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.) bude dána vždy tehdy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo.“*

Soud pro lepší názornost uvádí popis Baštěcké a Větrné ulice tak, jak vyplývá z předloženého správního spisu a z plánu dostupného na veřejně přístupné internetové stránce Mapy.cz. Ulice Baštěcká je přímá, začíná křižovatkou s ulicí Hlavní a končí křižovatkou s ulicí Velkoveskou. Ulice Baštěcká právě z tohoto důvodu před umístěním překážky mohla sloužit jako zkratka umožňující se vyhnout průjezdu vzdálenější křižovatkou ulic Velkoveská a Hlavní. Ulice Větrná má následující průběh: začíná na křižovatce s ulicí Baštěcká v 1/3 její délky, po cca 60 metrech se lomí doleva, pokračuje cca 60 metry rovnoběžně s ulicí Baštěcká, opět se lomí doleva a končí po cca 60 metrech na křižovatce s ulicí Baštěcká v 2/3 její délky. Do ulice Baštěcká neústí jiná ulice, ulice Větrná je přístupná pouze přes ulici Baštěcká. Žalobce vlastní nemovitost v ulici Větrná. Překážka byla umístěna v ulici Baštěcká za křižovatkou ulice Baštěcké a Větrné směrem k ulici Velkoveská. Žalobce tak má po umístění překážky ke své nemovitosti přístup z ulice Baštěcké pouze od křižovatky s ulicí Hlavní, nikoli již od křižovatky s ulicí Velkoveská. Žalobce (a rovněž všichni vlastníci nemovitostí v ulici Větrná) je tedy na svých právech dotčen umístěním překážky stejnou měrou jako vlastníci nemovitostí v ulici Baštěcká.

Soud má za to, že žalobce vzhledem k tomu, že umístěním překážky má ztížený přístup ke své nemovitosti (jak je výše uvedeno, po umístění překážky může použít příjezd ulicí Baštěckou pouze směrem od ulice Hlavní), byla prvoinstančním rozhodnutím dotčena jeho právní sféra, a proto je aktivně procesně legitimován k podání žaloby dle § 65 odst. 1 s. ř. s.

Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl jako opožděné, ve třetím odstavci odůvodnění uvedl, že v doručování prvoinstančního

rozhodnutí neshledal žádné závady. Prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno veřejnou vyhláškou dne 10. 10. 2013, odvolání bylo žalobcem podáno dne 27. 11. 2013, proto má odvolání za opožděné. Podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán odvolání zamítne buď v případě, že odvolání je sice přípustné, ovšem podané účastníkem řízení po lhůtě, nebo v případě, že odvolání je nepřipustné, tedy např. v případě, že bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, tj. např. osobou, která není účastníkem správního řízení. Žalovaný odvolání zamítl pro opožděnost. Dle výroku rozhodnutí a třetího odstavce odůvodnění tedy žalovaný považoval žalobce za účastníka řízení, byť formulačně nepřesný čtvrtý odstavec odůvodnění („*Důvody, které jsou uváděny v odvolání, jsou uměle vykonstruovány, např. to, že by měl být právě žalobce účastníkem řízení.*“) by o tom mohl vzbuzovat pochybnosti. Soud v této souvislosti připomíná názor vyslovený již prvorepublikovým Nejvyšším správním soudem (např. Bohuslav A 1029/21), že *účastníky řízení týkajícího se veřejné cesty mohou být nanejvýš tzv. adjacenti, tedy osoby jejichž nemovitosti s cestou sousedí a pro něž tato cesta slouží jako nezbytný přístup.*

Prvostupňový správní orgán považoval za účastníka řízení žadatele (obec Předboj), neboť v rozdělovníku je uvedeno, že toto rozhodnutí „*se doručí účastníkovi řízení: obci Předboj a dotčeným orgánům: Policii České republiky – Krajskému ředitelství Policie Středočeského kraje, Dopravnímu inspektorátu Praha venkov – východ*“. V prvostupňovém rozhodnutí není uveden důvod, proč bylo rozhodnutí vyvěšeno na úřední desce, ani důvod, proč nebylo vyvěšeno na úřední desce oznámení o zahájení řízení. Žalovaný v doručování prvoinstančního rozhodnutí neshledal závady, nevyložil však důvody vedoucí ho k tomuto závěru.

Soud proto má rozhodnutí žalovaného za nezákonné pro nepřezkoumatelnost danou nedostatkem důvodů, proto napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil bez jednání a vrátil věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný prověří správnost doručování prvoinstančního rozhodnutí veřejnou vyhláškou, zejména důvod, proč bylo takto postupováno, a v tomto smyslu své rozhodnutí řádně odůvodní. Zaměří se také na důvod, proč nebylo veřejnou vyhláškou oznámeno zahájení řízení. Správní orgán je v dalším řízení dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku.

K dalším žalobním námitkám soud uvádí:

Rozhodnutí o odvolání může obsahovat stručné konstatování, že odvolací správní orgán ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu neshledal předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, srov. k tomu rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2012, č. j. 11 Ca 334/2009 – 32, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012 – 32. Pokud se žalobce domníval, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, mohl podat podnět k přezkumnému řízení k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného, tj. k Ministerstvu dopravy, nebo podat žalobu ke správnímu soudu, což učinil.

Skutečnost, že překážka byla umístěna již v srpnu 2013, neznamená, že rozhodnutí ze dne 25.9.2013 povolující její umístění je nezákonné. Taková skutečnost zakládá podezření ze spáchání správního deliktu osobou, která překážku umístila bez povolení, a to buď přestupku fyzické osoby nebo správního deliktu právnické osoby či podnikající fyzické osoby, srov. ustanovení § 42a odst. 1 písm. m) a § 42b odst. 1 písm. m) zákona o pozemních komunikacích.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů v celkové částce 15.342,- Kč. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč a dále odměnu zástupce žalobce. Mimosmluvní odměna činí v daném případě tři úkony právní služby po 3.100,- Kč (převzetí zastoupení, sepsí žaloby, další písemné podání - replika) podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tj. 9.300,- Kč, k čemuž je dále třeba přičíst třikrát režijní paušál po 300,- Kč (tj. 900,- Kč) za náhradu hotových výdajů zástupce žalobce podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu (tj. 10.200,- Kč). Odměna zástupce žalobce je dále navýšena o náhradu za 21 % DPH ve výši 2.142,- Kč (celkem tedy 12.342,- Kč).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praze dne 31. března 2016

JUDr. Věra Šimůnková
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Pavlína Švejdová